

Wyrok z dnia 11 sierpnia 1994 r.
II UR 7/94

Jeżeli żądanie przywrócenia prawa do bezpodstawnie wstrzymanej renty inwalidzkiej rolniczej zostało zaspokojone w wyniku uwzględnienia rewizji nadzwyczajnej, wniesionej od wcześniejszego wyroku oddalającego odwołanie w sprawie o przywrócenie tego prawa, postępowanie umarza się.

Przewodniczący SSN: Maria Tyszel, Sędziowie SN: Stefania Szymańska (sprawozdawca), Andrzej Wróbel,

Sąd Najwyższy, przy udziale prokuratora Iwony Kaszczyszyn, po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 1994 r. sprawy z wniosku Pauliny K. przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w Sz. o rolniczą rentę inwalidzką, na skutek rewizji wnioskodawczyni od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie z dnia 8 marca 1993 r. [...],

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w Sz. z dnia 11 stycznia 1993 r., [...] i umorzył postępowanie w sprawie.

U z a s a d n i e

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie wyrokiem z dnia 8 marca 1993 r. oddalił odwołanie Pauliny K. od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddział Regionalny w Sz. z dnia 11 stycznia 1993 r., odmawiając przyznania wnioskodawczyni inwalidzkiej renty rolniczej na podstawie ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140). Podstawą rozstrzygnięcia było ustalenie Sądu, że po przyznaniu wnioskodawczyni renty inwalidzkiej rolniczej decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w K. z dnia 29 września 1978 r., tenże Oddział prawomocną decyzją z dnia 6 marca 1979 r. wstrzymał dalszą wypłatę świadczenia, gdyż wnioskodawczyni przez ostatnie 5 lat przed przekazaniem gospodarstwa rolnego Państwu nie pracowała w tym gospodarstwie. Nowy wniosek Pauliny K. z dnia 8 grudnia 1992 r. o przywrócenie prawa do renty nie może być - zdaniem Sądu - uwzględniony, gdyż od początku nie spełnia ona warunków, od których zależy przyznanie renty, co potwierdził także Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koszalinie wyrokiem z dnia 19 września 1979 r. w sprawie [...]. Wnioskodawczyni nie wskazała zaś nowych okoliczności pozwalających na zajęcie odmiennego stanowiska.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, rozpoznając rewizję wnioskodawczyni, powziął wątpliwość, czy zaskarżony wyrok jest trafny, a ponadto uznał, iż w sprawie występuje zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości, w związku z czym przedstawił je do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu, formułując je w następujący sposób: "czy rolnik może ubiegać się o przyznanie mu renty inwalidzkiej na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz. U. z 1993 r.,

Nr 71, poz. 342), jeżeli ma wymagany okres ubezpieczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy w sytuacji, gdy przekazał gospodarstwo rolne Państwu w roku 1978, był ubezpieczony od 1 lipca 1977 r. do czasu przekazania gospodarstwa rolnego, ale któremu prawomocnym wyrokiem wstrzymano wypłatę renty, przyznanej na podstawie ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140), w oparciu o art. 9 ust. 2 tejże ustawy?"

Sąd Najwyższy po przejęciu sprawy do rozpoznania, zważył, co następuje:

Wyrokiem z dnia 11 sierpnia 1994 r., sygn. akt II URN 18/94, Sąd Najwyższy - w uwzględnieniu rewizji nadzwyczajnej od wyroku Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koszalinie z dnia 19 września 1979 r. [...], wniesionej z urzędu przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego - uchylił powyższy wyrok oraz poprzedzające go orzeczenie Rady Nadzorczej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w K. znak: [...] i zmienił decyzję tego Oddziału z dnia 6 marca 1979 r., znak: [...] w ten sposób, że przywrócił Paulinie K. prawo do renty inwalidzkiej rolniczej, z wypłatą od dnia 1 kwietnia 1991 r.

Z mocy tego wyroku roszczenie wnioskodawczynie o przywrócenie prawa do renty (zgłoszone we wniosku z dnia 8 grudnia 1992 r.) zostało w pełni zaspokojone w/w wyrokiem.

W niniejszej sprawie zachodziły zatem przesłanki [...] do umorzenia postępowania w sprawie, ponieważ wydanie wyroku stało się zbędne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====